

neosnovano, da je ono revolucija i prevrat, nego svaki mora priznati da je ono politički potrebno, da je u prastarom vremenu osnovano i da koren svoj u predašnjem državnom i narodnom životu Srba ima, koji koren samo nove grane tera i na novo procvetavati počinje.

Ako se novo prepoređenje srbskog carstva s ove tačke smatra, onda ćedu i ostali Južni Slaveni ideju ovu vrlo lako razumeti a i s radostiju primiti, jer valjda ni o jednoj evropskoj zemlji ne živi tako spomen istoričeske prošlosti kod naroda, kao kod Slavena turskih, kod kojih je živo i vjerno opominjanje sviju skoro slavnih muževa i događaja istorije njihove još i danas. A za to se može sigurno računati da će posao ovaj u narodu dragovoljno primljen biti i nisu potrebna desetoljetna dještvovanja u narodu da bi on samo korist i po zlu ovog samostalnog vladanja razumeti mogao

Srbi su se međ svima Slavenima u Turskoj prvi sobstvenim sredstvima i snagom za svoju slobodu borili; sljedovatelno oni imaju prvo i puno pravo k tome da ovaj posao i dalje upravljaju. Već sad na mnogim mestima a i u nekim kabinetima predvide i slute to: da Srbima velika budućnost predstoji i to je ono što je pozornost cele Evrope na Srbiju navuklo. Kad mi ne bi dalje mislili nego samo na knjaževstvo kao što je sad i kad ne bi u ovom knjaževstvu klica budućeg carstva srbskog ležala, onda ne bi se svet više i duže sa Srbijom zanimao nego što je sa Moldavskim i Vlaškim knjaževstvima činio, u kojima nema samostalno načelo života i koje se dakle samo privjesci Rusije smatraju.

Nova srbska država na Jugu podavala bi Evropi sve garancije da će ona biti vrsna i krjepka država i koja će se moći među Austrijom i Rusijom održati. Geografičeskoje položenije zemlje, površina zemaljska, bogatstvo na prirodne proizvode i vojeni duh žitelja, dalje uzvišeno i vatreno čuvstvo narodnosti, jednako poreklo, jedan jezik – sve to pokazuje na njemu stalnost i veliku budućnost.

(Odlomak).